

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4XObo/1/2022
Identifikačné číslo spisu: 2112219420
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:2112219420.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Prieceľovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Mederovej a JUDr. Lenky Praženkovej, v spore žalobcu: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska ul. 71, Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 5C/283/2012, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/193/2014-93 zo dňa 19. 11. 2014, takto

rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní žalobcu z a s t a v u j e .
- II. Žalovanej n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením č. k. 11Co/193/2014-93 zo dňa 19. 11. 2014 podľa § 220 Občianskeho súdneho poriadku zmenil uznesenie Okresného súdu Senica č. k. 5C/283/2012-70 zo dňa 09. 12. 2013 v časti výšky súdneho poplatku tak, že žalobca je povinný zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 20,-- eur. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09. 01. 2015.
2. Písomným podaním zo dňa 25. 02. 2015, označeným ako „Odvolanie proti uzneseniu na úhradu súdneho poplatku za odvolanie sp. zn. 5C 283-2012“, žalobca namietol uloženie povinnosti jeho osobe zaplatiť súdny poplatok za odvolanie podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorým ustanovením dôvodil odvolací súd vo svojom uznesení.
3. Okresný súd Senica ako súd prvej inštancie uznesením č. k. 5C/283/2012-122 zo dňa 02. 02. 2021 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia odstránil vady svojho odvolania zo dňa

25. 02. 2015 k sp. zn. 5C/283/2012 a poučil ho o odmietnutí odvolania podľa § 386 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) v prípade nedoplnenia odvolania v zmysle výroku predmetného uznesenia. Uznesenie bolo žalobcovi doručené dňa 04. 02. 2021 (doručenka na č. l. 125 spisu), ktorý podaním na č. l. 127 prvoinštančnému súdu oznámil, že vady odvolania odstrániť nevie, nakoľko nevie dohľadať spis vo veci.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“ alebo „najvyšší súd“), ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní žalobcu proti uzneseniu odvolacieho súdu, skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať (§ 161 C. s. p.), pričom dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

5. Je nepochybné, že odvolanie žalobcu zo dňa 25. 02. 2015 na č. l. 103 a nasl. spisu (hoci neúplné), smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu Krajského súdu v Trnave ako odvolacieho súdu o povinnosti žalobcu zaplatiť súdny poplatok 20,-- eur za odvolanie podané proti rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 5C/283/2012-58 zo dňa 02. 10. 2013.

6. Podľa § 12 C. s. p., na konanie v prvej inštancii je príslušný okresný súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 34 C. s. p., o odvolaní rozhoduje krajský súd, ak tento zákon neustanovuje inak. Najvyšší súd rozhoduje o dovolaní (§ 35 C. s. p.).

8. Vyplyvajúc z citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku, odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvej inštancie, pričom najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný. Najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že Krajský súd v Trnave v poučení svojho rozhodnutia účastníkov konania (v zmysle terminológie Civilného sporového poriadku „sporové strany“) vo vzťahu k možnosti podať opravný prostriedok správne poučil, že odvolanie nie je prípustné, pretože krajský súd rozhodoval o odvolaní žalobcu proti uzneseniu prvoinštančného súdu č. k. 5C/283/2012-70 zo dňa 09. 12. 2013 ako súd odvolací. Najvyšší súd preto nie je v tomto prípade, vzhľadom na vyššie uvedené, súdom odvolacím.

9. Keďže funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania žalobcu nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní podľa § 161 ods. 1 a 2 C. s. p., zastavil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože aj keď žalobca z procesného hľadiska zavinil, že sa konanie o jeho odvolaní muselo zastaviť a žalovanej teda vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi, žalovanej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Najvyšší súd tak rozhodol v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 z 28. februára 2018).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.